

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Timofti Vladimir
Judecători - Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

examinând, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către acuzatorul de stat, procuror în procuratura de circumscripție Chișinău – Sâli Radu și avocatul Chisnencu Alexandru în numele inculpatului Cotovici Gheorghe, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Criuleni sediul Central din 01 decembrie 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

*Cotovici Gheorghe xxxxx , născut la xxxxxx,
originar și domiciliat în raionul xxxxx*

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 16.08.2017 - 01.12.2017;
2. Instanța de apel: 19.12.2017 - 23.01.2018;
3. Instanța de recurs: 25.05.2018 - 12.09.2018

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 01 decembrie 2017, Cotovici Gheorghe a fost recunoscut culpabil în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.172, alin.(3) lit. a) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa de 6 (șase) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru minori.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond judecând în procedura prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală a constatat că, Cotovici Gheorghe la 05 mai 2016, ora exactă nu a fost posibil de stabilit, aflându-se în stradă în s. xxxxx, cu scopul satisfacerii poftei sexuale în formă perversă cu minorii xxxxx și xxxxx, aplicând în privința acestora constrângerea fizică și profitând de imposibilitatea acestora de a se apăra, și-a satisfăcut pofta sexuală în formă perversă cu ultimii.

Acțiunile inculpatului au fost calificate în baza art.172 alin.(3) lit. a) Cod penal, conform semnelor calificative: *acțiuni violente cu caracter sexual, adică, homosexualitatea sau satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică și profitând de imposibilitatea acestora de a se apăra, acțiuni săvârșite asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani.*

3. Sentința menționată a fost atacată cu *apel* de către procurorul în procuratura raionului Criuleni, Cazacu Ruslan și avocatului Chisnencu Alexandru, în numele inculpatului.

3.1. În cererea de apel procurorul a solicitat admiterea apelului cu casarea parțială a sentinței, în partea ce ține de încasarea cheltuielilor judiciare, și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie încasat în bugetul de stat de la inculpatul Cotovici Gheorghe cheltuielile de judecată și anume 11 054 lei, invocând prevederile art. 227 CPP și art. 229 CPP.

3.2. Avocatul în cererea sa de apel a solicitat admiterea apelului cu casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Cotovici Gheorghe să fie achitat dat fiind faptul, că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În susținerea apelului, avocatul invocă că, inculpatul Gheorghe Cotovici, fiind retard mintal și influențat, la etapa urmăririi penale și a examinării cauzei în instanța de judecată, de către organul de urmărire penală, procuror și avocatul din oficiu, pe care l-a avut, nefiind în stare de conștientiza și de a-și aprecia acțiunile, gravitatea infracțiunii și urmările ce derivă din asta, și-a recunoscut vina în cele incriminate, fiind de acord cu examinarea cauzei în baza probelor administrate la urmărirea penală și incluse în rechizitoriu (art. 364/1 Cod procedură penală), fiindu-i făcută promisiunea, că îi va fi stabilită o pedeapsă blândă și non-privativă de libertate.

Indică apelantul că, în materialele cauzei în calitate de probe și probatoriu, în afară de declarațiile lui și ale părților vătămate, care iarăși, la rândul lor sunt retarzi mintal, nu există nici o probă ce ar dovedi comiterea infracțiunii imputate de către inculpat, nu există nici un martor sau probe de ordin material, biologic, etc.

Din cele descrise, apărarea consideră sentința fiind bazată pe concluzia eronată a instanței de judecată, care reiese din presupuneri și nu din probe reale, veridice și pertinente, comiterea infracțiunii de către apelant nu este dovedită conform normelor materiale și procedurale penale în vigoare, chestiune ce denotă necesitatea reexaminării cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță pentru elucidarea și stabilirea judicioasă a tuturor circumstanțelor enunțate.

Menționează apărarea că, instrumentarea cauzei în cadrul urmăririi penale denotă faptul, că ea a fost efectuată sub aspect unilateral, cu caracter de învinuire, ce multilaterală, ce n-a servit la examinarea detaliată, multilaterală și obiectivă a cauzei, care s-ar fi soldat cu stabilirea transparenței și veridicității circumstanțelor faptei.

Conform al. (2) art. 389 Cod procedură penală, instanța de judecată nu putea și nu era în drept de a pronunța o sentință de acuzare a inculpatului numai în baza unor preținse presupuneri, atestate în dosarul în cauză, care nu au suport faptic și juridic.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2018 au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de către procurorul în Procuratura raionului Criuleni – Cazacu Ruslan și avocatul Chisnencu Alexandru, în numele inculpatului și menținută fără modificări sentința Judecătorei Criuleni (sediul Central) din 01 decembrie 2017 în cauza penală privindu-l pe Cotovici Gheorghe.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a considerat că la pronunțarea sentinței instanța de judecată nu a admis derogări de la procedura penală, soluția instanței de fond de respingere a cererii procurorului fiind una întemeiată și corectă, temei de casare a sentinței instanței de fond din motivele invocate de procuror și avocat nefiind stabilite.

Totodată, instanța de apel a menționat, că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate, prin numirea efectuării expertizelor judiciare, precum și alte acțiuni procesuale, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului.

Colegiul penal a apreciat critic argumentul invocat de procuror privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, or, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

În atare situație, instanța de apel a constatat că, prima instanță, în conformitate cu prevederile articolului 229 alin. (3) Cod de procedură penală, corect l-a eliberat pe inculpat de plata cheltuielilor judiciare, motivul din care a fost respins argumentul procurorului ce vizează încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpat.

4.2. Cu privire la motivele invocate în apelul avocatului, în numele inculpatului, precum că în cadrul procesului penal inculpatul a fost indus în eroare de către avocat și procuror, iar probele administrate în cauză nu dovedesc vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate, cauze ce au determinate greșit la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, instanța de apel le-a apreciat ca fiind nefondate. Or, starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței. Probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza condamnării inculpatului minor, fiind obținute legal, sânt admisibile conform prevederilor articolului 95 Cod de procedură penală, astfel sânt pertinente, concludente, utile și veridice.

Sentința cuprinde elementele definitorii condamnării prevăzute la articolul 394 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, fiind întocmită în corespundere cu prevederile articolului 364/1 alin. (7) Cod de procedură penală.

Referitor la pedeapsa stabilită inculpatului instanța de apel a indicat că, este aplicată în limitele legii.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu *recurs ordinar* de către acuzatorul de stat, procuror în procuratura de circumscripție Chișinău – Sâli Radu și avocatul Chisnencu Alexandru în numele inculpatului Cotovici Gheorghe.

5.1 În recursul său procurorul, a indicat ca temei de casare a deciziei art.427 alin.1) pct.6) Cod procedură penală, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei în latura cheltuielilor de judecată, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte, în instanța de apel, în altă componentă invocând că cheltuielile de judecată suportate de către stat în cauza penală de învinuire a lui Cotovici Gheorghe urmează a fi încasate din contul acestuia făcând trimitere la art.227-229 Cod procedură penală.

Avocatul Chisnencu Alexandru în recursul său, indicând temei de casare a deciziei art. 427 alin. 1) pct.6), 8) Cod procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei atacate, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, prin care Cotovici Gheorghe să fie achitat din lipsa de probe.

5.2 În motivarea cererii de recurs avocatul, indicând aceleași motive din cererea de apel consideră că decizia instanței de apel cât și sentința primei instanțe sunt neîntemeiate, inclusiv ilegale, care necesită de a fi casate din considerentele, că contravin adevărului, sunt bazate pe presupuneri, argumente dubioase și probe inexistente, pe concluzii fără suport factual și legal, dat fiind faptul, că condamnatul, în afara altor probe pertinente, *fiind influențat de către organul de urmărire penală, procuror și avocatul din oficiu, nefiind în stare de a conștientiza ce i se incriminează și impută, și-a recunoscut vina*, chestiuni invocate și susținute și în apel, argumente care au fost ignorate de către instanța de apel și asupra cărora instanța nu s-a expus.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recurs ordinar în termen în conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestora în cazul în care se constată că sunt vădit neîntemeiate.

Recurenții atât procurorul cât și avocatul în recursurile ordinare declarate, indică temeiul de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art.427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Lecturând textul deciziei instanței de apel, Colegiul penal constată, că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, în legătură cu ce nu se constată prezența erorilor prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6.1. Referitor la temeiurile de recurs invocate de recurenți prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor

motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, Colegiul penal constată că temeiurile menționate nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. 1), 5), 417 alin. 8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul avocatului în numele inculpatului motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii atacate, dispozitivul fiind expus clar și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt.

În această ordine de idei, Colegiul penal remarcă faptul, că potrivit art. 414 alin. 1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. 5) Cod de procedură penală stabilesc că, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. 8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Analizând decizia instanțelor de fond, prin prisma motivelor invocate în recurs, Colegiul penal constată, că acestea nu s-au confirmat, or, instanța de apel, întemeiat a constatat că instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, n-a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce a condiționat concluzia că instanța de apel, nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Colegiul penal respinge argumentele apărării precum, ”*că cele stabilite de instanțele de fond contravin adevărului, sunt bazate pe presupuneri, argumente dubioase și probe inexistente, pe concluzii fără suport factual și legal, iar inculpatul, fiind influențat de către organul de urmărire penală, procuror și avocatul din oficiu, nefiind în stare de a conștientiza ce i se incriminează și impută, și-a recunoscut vina*”, deoarece acestea sunt lipsite de suport, fiind invocate și în apel, argumente care au fost examinate și respinse prin decizia instanței de apel (pct. 12.3-12.7 a deciziei), pe care instanța de recurs le însușește.

Mai mult, din materialele cauzei, probele administrate la urmărirea penală, acceptate de inculpat în prezența reprezentantului său legal, pedagogului și avocatului, dovedesc cu certitudine comitere de către acesta a infracțiunii imputate, iar argumentele apărării precum că el a semnat cererea în baza art. 364/1 Cod procedură penală fiind influențat și dus în eroare, că-i va fi aplicată o pedeapsă mai blândă, sunt declarative, or, evident, că inculpatului i-au fost explicate prevederile art.

364/1 al. 8 Cod procedură penală, privind beneficierea de reducere a pedepsei, fapt indicat și în procesul-verbal al ședinței de judecată (f.d.153), careva obiecții asupra procesului-verbal al ședinței de judecată n-au fost invocate.

Totodată, conținutul probelor și admisibilitatea lor, este analizată, reflectată în textul sentinței (f.d.160-164), instanța de apel verificând legalitatea sentinței atacate sub aspectele de drept: dacă există erori procesuale și dacă măsura de pedeapsă este stabilită în limitele legii, a constatat, că lipsește careva temei de a interveni în sentință, a constatat lipsa a careva încălcări.

La fel, Colegiul penal reține, că și în ședința instanței de apel din 23.01.2018 (f.d.187), inculpatul a recunoscut vina și a declarat, că în ședința instanței de fond a spus adevărul.

6.2.Cu referire la criticele invocate de Chisnencu Alexandru în numele inculpatului Cotovici Gheorghe sub aspectul pct. 8 alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează, că temeiul de drept prescris supra, prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În acest sens instanța de recurs menționează, că potrivit art.113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că inculpatul nu au săvârșit infracțiunea imputată, iar probele nu coroborează între ele, Colegiul penal o consideră ca neîntemeiată.

Colegiul penal reține, că instanța de fond și-a motivat detaliat și clar soluția adoptată, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului Cotovici Gh. în comiterea infracțiunii prevăzute la articolul 172 alin.(3) lit. a) Cod penal, punând la baza acesteia probele administrate la faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, în temeiul art. 364/1 Cod procedură penală și anume: declarațiile părții vătămate minore, xxxxx, date în condiții speciale, conform art.110-1 Cod procedură penală, a martorilor xxxxx, xxxxx,rapoartele de expertiză psihiatrico-psihologică legală (f.d.97-102, 113-118), care și-au găsit reflectare în sentința adoptată, fiind apreciate, conform art.101 Cod procedură penală.

Totodată, instanța de apel menținând sentința primei instanțe și-a argumentat soluția prin faptul că, urmărirea penală și judecata în primă instanță s-au desfășurat cu respectarea procedurii prevăzute de lege și, respectiv, nu se constată încălcări care atrag nulitatea actelor procedurale efectuate, iar starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței. Probele prezentate în ședința de judecată și puse la

baza condamnării inculpatului minor, fiind obținute legal, admisibile conform prevederilor articolului 95 Cod de procedură penală, astfel sânt pertinente, concludente, utile și veridice, iar sentința cuprinde elementele definiției condamnării prevăzute la articolul 394 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, fiind întocmită în corespundere cu prevederile articolului 364/1 alin. (7) Cod de procedură penală.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția acestuia, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de fond, asupra cărora instanța de apel s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010.

Instanța de recurs conchide că toate probele materiale administrate în cauză coroborează între ele și indică direct că Cotovici Gheorghe a comis infracțiunea prevăzute de art. 172 alin.(3) lit. a) Cod penal.

La fel, instanța de recurs menționează, că recurentul își motivează solicitările prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin între temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel că criticele formulate împotriva hotărârilor judecătorești atacate nu sunt motivate sub aspectul casării acestora, ca fiind ilegale. Astfel spus, reaprecierea probelor, în modul propus de către apărătorul inculpaților, nu se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece reaprecierea probelor nu poate fi efectuată de instanța de recurs, deoarece în recurs se verifică numai chestiunile de drept.

Totodată, în același context, urmează a se remarca, că la această etapă a procedurilor, instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanța de apel, întrucât aceasta este atributul exclusiv al primei instanțe și instanței de apel.

Din acest punct de vedere se atestă că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și semnalate de apărătorul inculpaților, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului ordinar declarat în speța dată, ca fiind vădit neîntemeiat

Astfel, Colegiul penal conchide, că instanța de apel n-a comis eroarea de drept invocată de către recurent, careva temei legal de a interveni în soluția instanțelor de fond, după cum solicită acesta la caz nu se regăsește.

6.2. Cu referire la argumentele din recursul declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Sâli Radu *Colegiul penal* constată, că sunt neîntemeiate, iar motivele aduse în susținerea temeiurilor invocate nu pot fi reținute, hotărârile instanțelor corespunzând tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legale și întemeiate.

Instanța de recurs, respinge argumentele recurentului, precum că cheltuielile de judecată suportate de către stat în cauza penală de învinuire a lui Cotovici Gheorghe urmează să fie încasate din contul acestuia or, acestea sunt cheltuieli efectuate în

cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

Astfel, Colegiul penal reține că, normele procedural penale nu prevăd expres achitarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, ceea ce constituie cheltuieli pentru efectuarea expertizei, iar prevederile legale la care face trimitere acuzatorul de stat, nu prevăd astfel de cheltuieli, ce pot fi încasate din contul inculpatului.

Aceste norme procedurale invocate de acuzatorul de stat și menținute de prima instanță și instanța de apel nu reglementează încasarea din contul inculpatului a mijloacelor bănești, cu titlul de cheltuieli pentru efectuarea expertizei, care sunt achitate din bugetul de stat.

Procurorul solicită în baza art. 227-229 Cod de procedură penală, încasarea cheltuielilor suportate, în mărime de 11054 lei, pentru efectuarea expertizelor psihiatrico - psihologice legale ambulatorii: nr. 956a-2016 din 27 octombrie 2016 și nr. 955a-2016 din 27 octombrie 2016 (f. d. 97-99, 100-102) și raportului de expertiză judiciară nr. 3sn din 27 martie 2017 (f.d.113-118).

Colegiul penal reține că potrivit prevederilor art.143 alin. (1) Cod de procedură penală, expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, totodată fiind relevante prevederile art.143 alin.(2) Cod de procedură penală (red. Legii Nr.66 din 05.04.2012), care stipulau că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat, iar modificările la norma dată din 09.02.2018, nu au efect retroactiv.

În această ordine de idei, Colegiul penal menționează că cerințele procurorului în acest sens sunt neîntemeiate, deoarece art.143 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză (art.143 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală).

Astfel, se reține că efectuarea expertizelor psihiatrico - psihologice legale ambulatorii: nr. 956a-2016 din 27 octombrie 2016 și nr. 955a-2016 din 27 octombrie 2016 (f. d. 97-99, 100-102) și raportului de expertiză judiciară nr. 3sn din 27 martie 2017, au fost ordonate de către organul de urmărire penală, fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării. În sensul dat, Colegiul penal constată faptul că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizelor, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statutului.

În această ordine de idei, Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a respins solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, ca fiind nefondată.

Prin urmare, argumentele recurenților sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art. 394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiurile invocate de recurenți nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de către acuzatorul de stat, procuror în procuratura de circumscripție Chișinău – Sâli Radu și avocatul Chisnencu Alexandru în numele inculpatului Cotovici Gheorghe, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2018 , în cauza penală privindu-l pe *Cotovici Gheorghe xxxxx* ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **11 octombrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie